

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.724 van 29 maart 2012
in de zaak A. 203.186/VII-38.364.**

In zake :
1. Gaston VERMEULEN
2. de NV IMMO VERMEULEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Uitbreidingstraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de NV GESBO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Isabelle Larmuseau, Stijn Vandamme en Lies Du
Gardein
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 januari 2012, strekt tot de schorsing
van de tenuitvoerlegging van :

"1. het besluit van 31 oktober 2011 (met referte 11/AMMC/39-B) van de

Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing om geen bestuurlijke maatregel op te leggen d.d. 11 augustus 2011 van de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Antwerpen (...);

2. het besluit van 11 augustus 2011 (met kenmerk A/2011/525001164) van de directeur van de afdeling Milieu-inspectie, buitendienst Antwerpen, waarbij het verzoek van verzoekende partijen tot het opleggen van bestuurlijke maatregelen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard (...).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 maart 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof Hectors, die loco advocaat Els Empereur verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Lies Du Gardein, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckxweert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij is producent van veranda's, ramen en deuren. De inrichting is gelegen aan de Hulsen 113 te Balen.

3.2. Op 3 december 2008 dient de tussenkomende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een milieuvergunning om de inrichting verder te exploiteren en te veranderen door wijziging en uitbreiding.

3.3. Bij besluit van 26 maart 2009 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar. Deze vergunning wordt in beroep grotendeels bevestigd door een besluit van 9 oktober 2009 van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

3.4. Met zijn arrest nr. 214.073 van 23 juni 2011 vernietigt de Raad van State voormeld ministerieel besluit van 9 oktober 2009. De vernietigingsmotieven hebben betrekking op de onwettigheid van het bijzonder plan van aanleg (hierna : BPA) "Hulsen Ambachtelijke Zone", goedgekeurd bij ministerieel besluit van 10 maart 1987, waarop de verleende milieuvergunning was gesteund.

3.5. Met toepassing van artikel 16.4.18 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid dienen de verzoekende partijen op 29 juli 2011 bij de afdeling Milieu-inspectie, de provinciegouverneur en de burgemeester van de gemeente Balen een verzoek in tot het opleggen van bestuurlijke maatregelen. Daarbij stellen de verzoekende partijen dat de inrichting zonder de vereiste milieuvergunning wordt geëxploiteerd.

3.6. De afdeling Milieu-inspectie verwerpt het verzoek op 11 augustus 2011.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.7. In beroep wijst ook de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het verzoek tot het opleggen van bestuurlijke maatregelen af.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

4. Met een op 1 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV Gesbo om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De verwerende partij en de tussenkomende partij werpen een aantal excepties op nopens de ontvankelijkheid van de vordering.

6. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen

ernstig nadeel kan berokkenen.

8. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zetten de verzoekende partijen in hun verzoekschrift het volgende uiteen :

"De bestreden beslissingen verhinderen op onrechtmatige wijze dat de door verzoekende partijen gevraagde bestuurlijke maatregelen wegens milieumisdrijven of milieu-inbreuken worden opgelegd.

De Algemene Vergadering van Uw Raad heeft reeds geruime tijd geleden nadrukkelijk geoordeeld dat ook weigeringsbeslissingen vatbaar zijn voor schorsing.

De Algemene Vergadering van Uw Raad verwierp hierbij argumenten van de verwerende partij dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van een weigeringsbeslissing 'niet tot de tegenovergestelde positieve beslissing zal leiden' en dat 'het schorsingsarrest verzoekster bijgevolg geen enkele tastbare genoegdoening dreigt op te leveren en dat schorsingsarrest hoe dan ook het door verzoekster aangevoerde (gevaar voor) een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet zal kunnen afwenden', door erop te wijzen dat:

- de vordering tot schorsing het accessorium van het beroep tot nietigverklaring is en dat, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke andersluidende wetsbepaling, de tenuitvoerlegging van een handeling waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld, vatbaar is voor schorsing;

- wanneer verzoeker, in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, een nieuwe aanvraag zou indienen, die aanvraag niet kan afgewezen worden op grond van overwegingen die strijdig zijn met de overwegingen die ten grondslag liggen aan het dictum van het schorsingsarrest;

- dat de verwerende partij ten slotte, wanneer een schorsingsarrest is gewezen, moet beslissen of ze al dan niet de voortzetting vraagt van de procedure;

- dat niet uitgesloten is dat ze op dat moment haar standpunt herziet en evenmin dat ze geen voortzetting van de procedure vraagt (R.v.St., Demeuldre, nr. 80.941, 14 juni 1999; zie ook arresten nrs. 80.942, 80.943, 80.944 en 80.945 van dezelfde datum).

Daarnaast kan ook nog worden gewezen op de rechtspraak van Uw Raad dat particulieren, zoals verzoekende partijen, het herstel van een overtreding, of dit nu een milieuovertreding is (zoals in casu) dan wel een stedenbouwkundige overtreding (zoals in het betrokken arrest), moeilijk kunnen verkrijgen en dat, wat hen betreft, de mogelijkheid om een herstelvordering in te stellen geen argument kan zijn om het administratief kort geding af te wijzen (R.v.St., nr. 132.072, 7 juni 2004).

Deze rechtspraak indachtig, dient erop te worden gewezen dat - gelet op de door Uw Raad in arrest 23 juni 2011 vastgestelde onwettigheid van het Bijzonder Plan van Aanleg Ambachtelijke Zone Hulsen - de woning van verzoekende partijen gelegen is in woongebied, terwijl het bedrijf NV Gesbo,

geheel zonder wettige vergunningen en alleszins zonder wettige milieuvergunningen, wordt geëxploiteerd voor de eerste 50m in een woongebied volgens het Gewestplan Turnhout en voor het grootste gedeelte in agrarisch gebied (en het achterste gedeelte bovendien in Habitatrictlijngebied).

Het gaat dus in geen geval op om te stellen dat van verzoekende partijen, en al zeker niet van eerste verzoekende partij die naast het betrokken bedrijf woont, een 'hogere tolerantie' zou mogen worden verwacht. Integendeel: aangezien de woning van verzoekende partijen zich bestemmingsconform situeert in woonzone, en het bedrijf van de NV Gesbo zonder wettige milieuvergunning en zonevreemd wordt geëxploiteerd voor slechts de eerste 50m in woonzone en voor het grootste deel in agrarisch gebied (en het achterste deel eveneens in Habitatrictlijngebied), geldt dat met een verscherpte gestrengheid bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden toegezien op het respecteren door dit bedrijf van de Milieuvergunningsdecreetgeving en Vlare-normen en van de impact die het illegale bedrijf teweeg brengt ten aanzien van de rechtmatige belangen van de verzoekers als bewoner en eigenaar.

Zoals gezegd, verhinderen de bestreden beslissingen dat een einde wordt gesteld aan de hinder die het gevolg is van de wederrechtelijke exploitatie, zonder wettige vergunning, minstens in strijd met de verleende milieuvergunningen, van de NV Gesbo en wordt op het opleggen van de gevraagde bestuurlijke maatregelen geweigerd.

Deze hinder kan als volgt worden omschreven.

De woning - eigendom van tweede verzoekende partij (...) -, waarin eerste verzoeker woont, ligt pal naast de vergunde inrichting (...) (kadasterplan op p. 3 van het bezwaarschrift), (...) (fotoreportage), (...) (kleurenfoto met aanduiding inrichting Gesbo), (...) (kleurenfoto met aanduiding woning verzoekers), (...): overzicht machines), waardoor verzoekende partijen tengevolge van de vestiging en de exploitatie inrichting hinder ondervinden.

De activiteiten van de NV Gesbo bestaan uit de productie, de plaatsing, het herstellen en de handel in ramen, deuren en veranda's in hout en aluminium met glas en/of kunststoffen, pal naast de woning van verzoekende partijen.

Dit impliceert houtbewerking, glasbewerking en kunststofbewerking, en de opslag van diverse grondstoffen, lijmen, verven, hulpstoffen en afgewerkte producten.

In de afdeling houtbewerking worden diverse houtsoorten verwerkt die op maat gezaagd worden aangekocht. Het productieproces bestaat uit de volgende stappen: afkorten (op lengte zagen), schaven, profileren, schuren, assemblage, aftakken en plaatsen van het beslag. Aangezien het lakken van het hout gebeurt na de assemblage, is er geen verontreinigd, behandeld houtafval.

De afgewerkte producten worden vervolgens getransporteerd naar en geplaatst op de werf.

In de afdeling metaalbewerking wordt aluminium en ijzer bewerkt en verwerkt.

Aluminium en ijzer worden aangekocht in verschillende lengtes of in platen. Het overgrote deel wordt door een externe firma gemoffeld. Vervolgens worden volgende stappen doorlopen: afkorten (op lengte zagen), voorbereiding (frezen, boren), assemblage. De afgewerkte producten worden

vervolgens getransporteerd naar en geplaatst op de werf.

De kunststofbewerking ter plaatse is beperkt tot occasioneel verwerken en verzagen van op maat aangekochte platen uit plexiglas en PC. Alle glas wordt op maat aangekocht en net als de bewerkte kunststofproducten geplaatst op de werf.

De kunststofbewerking ter plaatse is beperkt tot occasioneel verwerken en verzagen van op maat aangekochte platen uit plexiglas en PC. Alle glas wordt op maat aangekocht en net als de bewerkte kunststofproducten geplaatst op de werf.

Uit de stookinstallatie (die met 37,1 kW werd verminderd tot 1.185,9) vloeit volgens de Afdeling Milieuvergunningen een emissie van schadelijke stoffen voort.

Het bedrijf telt volgens de aanvraag ongeveer 50 werknemers. De bedrijfsvoering gebeurt uitsluitend machinaal. Uit bijlage Tabel 1b 'toepasselijke indelingsrubrieken 'NIEUWE TOESTAND' blijkt dat (in het kader van de vorige milieuvergunningsaanvraag) voor maar liefst 164 machines vergunning wordt aangevraagd (...).

Dit maakt bovendien dat de inrichting thans een volwaardig industriële vestiging is en geen uitstaans meer heeft met 'ambacht' (in het onwettige B.P.A.) en al zeker niet in een woongebied/agrarisch gebied volgens het wettige Gewestplan Herentals-Mol.

De op 26 maart 2009 door de Deputatie verleende milieuvergunning bevestigt dit karakter van industriële inrichting, nu vergunning werd verleend voor:

- opslag van 22.350 l P3-producten, waarvan 200 l afvalolie in een vat, 10.500 l diesel in een ondergrondse tank en 11.650 l stookolie in een ondergrondse tank van 10.500 l en een bovengrondse tank van 1.150 l (uitbreiding met 11.350 l) (17.3.6.2°).

- 2 brandstofverdeelininstallaties met in totaal 2 verdeelslangen (nieuw) (17.3.9.3);

- Houtbewerkingmachines met een geïnstalleerde drijfkracht van 431,34 kW (uitbreiding met 90,45 kW) (19.3.3);

- Opslag van 1.352 ton hout waarvan 910 ton binnenopslag, 370 ton buitenopslag onder een afdak en de opslag van 72 ton houtkrullen (57 ton in een silo en 15 ton in een container) (uitbreiding met 72 ton) (19.6.3.a).

Akte werd genomen van de volgende klasse 3 - inrichtingen:

- een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor het behandelen van huishoudelijk afvalwater (nieuw) (3.6.1.);

- installaties voor het mechanisch aanbrengen van bedekkingmiddelen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 20,4 kW (uitbreiding met 5,9 kW) (4.3.c.1.i);

- een transformator met een vermogen van 400 kW (12.2.1);

- het stallen van 8 voertuigen (15.1.1);

- 2 compressoren (18,5 + 22 kW) met een totaal vermogen van 40,5 kW (uitbreiding met 12,5 kW) (16.3.1.1)

- Opslag van 400 l gasen (argon en propaan) in flessen (16.7.1);

- Opslag van 91,8 kg giftige producten (nieuw) (17.3.2.1);

- Opslag van 743,7 kg schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen

(17.3.3.1.a - vermindering met 5.256,3 kg).

Opslag van 527,41 P1-producten (uitbreiding met 27,4 l) (17.3.4.1.a);

- Opslag van 296,8 kg milieugevaarlijke stoffen (nieuw) (17.3.8.1);

- Laboratoria voor het mengen van verven (nieuw) (24.4);

- Metaalbewerkingsmachines met een geïnstalleerde drijfkracht van 89,83 kW (uitbreiding met 52,11 kW) (29.5.2.1.a);

- Verbrandingsinrichtingen met een totaal warmtevermogen van 985 kW, omvattend 2 stookinstallaties van 1 x 700 kW op stookolie en 1 x 285 kW (vermindering met 238 kW) (43.1.1.a)

Het valt op dat tal van installaties nog verder werden uitgebreid dan was aangevraagd in het kader van de milieuvergunning van 2008. Zo wordt een nog grotere uitbreiding van de opslag van diesel en stookolie gevraagd ten aanzien van de vorige aanvraag (met 500 respectievelijk 1650 l) (rubriek 17.3.6.2). Bovendien was in de vorige milieuvergunningsaanvraag een vermindering van het vermogen van de verbrandingsinrichtingen voorzien tot 1185,90kW, terwijl de bestreden beslissing voorziet in een uitbreiding tot 1.980kW.

Bovendien was in de vorige aanvraag voorzien in het buiten gebruik stellen van de houtdrenking (4.2), de opslag van houtbeschermingsmiddel (5.3.2) en de inrichtingen voor het chemisch behandelen van hout (19.4). Dit is in de bestreden beslissing niet voorzien.

De belangrijkste hinderaspecten, die ervoor zorgen dat de woonkwaliteit van eerste verzoeker (en dus ook de rechten van tweede verzoekend partij) in ernstige mate wordt aangetast zijn de volgende.

1. Geluidshinder

De inrichting veroorzaakt een aanzienlijke en disproportionele geluidshinder, in strijd met de vigerende Vlarengeregeling.

Verzoekende partijen hebben een geluidsonderzoek (...) laten verrichten met betrekking tot deze inrichting, door Ingenieur Willy Bruyninckx, erkende geluidsdeskundige en Dr. Luc Kelders, beiden verbonden aan het Laboratorium voor Akoestiek en Thermische Fysica van de KULeuven. Terzake kan worden verwezen naar:

- het rapport 'De resultaten van een akoestisch onderzoek uitgevoerd aan een woning in de omgeving van Gesbo nv te Hulsen – Balen' van 15 juli 2008 (ref. PV 5102 - Laboratorium voor Akoestiek en Thermische Fysica van de KUL);

- het begeleidend schrijven van mevrouw Carine Migneau (Tauf NV) van 31 juli 2008, waarin het rapport verder wordt gekaderd en toegelicht.

Uit dit onderzoek, gebaseerd op uitvoerige metingen eind juni - begin juli 2008, blijkt dat de geldende immissiegrenswaarden voor specifiek geluid zeer duidelijk worden overschreden, zelfs bij een evaluatie ten aanzien van het minst strenge - thans niet meer relevante, wegens onwettigheid van het Bijzonder Plan van Aanleg, toetsingskader (met name 'ambachtelijk gebied'). Indien het correcte toetsingskader 'woongebied' zou worden genomen, wordt de overschrijding van de corresponderende immissiegrenswaarden nog veel groter.

Het spreekt voor zich dat deze voortdurende geluidsoverlast aanzienlijke schade in hoofde van verzoekende partijen teweeg brengt. Terzake kan onder meer worden gewezen op het door de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg en Gezondheid op 25 januari 2008 (in het kader van de

vorige milieuvergunningsaanvraag) verstrekte advies, waarin erop wordt gewezen dat geluidshinder leidt tot tal van gezondheidsrisico's zoals concentratiestoornissen, slaapstoornissen, hypertensie en een sociale en gedragsimpact heeft.

De geluidsoverlast op de site vloeit in het bijzonder voort uit de metaalactiviteiten (bv. het fabriceren van gebinten voor industriële e.a. gebouwen, het pneumatisch aanbrengen, verwerken of bevestigen, versnijden en verslepen van metaal), de houtbewerkingsactiviteiten, het voortdurend af- en aanrijden van grote vrachtwagens (tot zelfs 50 per dag), het voortdurend laden en lossen van deze vrachtwagens met vorkheftrucks (met onder meer transport naar de stockagehal naast de woning van verzoekende partijen), het heen en weer rijden met materialen, de plaatsing van de staal- of houtbewerkingmachines dicht bij de poorten (die niet geïsoleerd zijn, hetgeen een aanzienlijke geluidshinder ten aanzien van verzoeker tot gevolg, of de poorten nu open zijn of dicht), en de andere aanwezige machines. Ook bevindt zich naast het perceel van verzoeker een wederrechtelijke stapelruimte op een brandweg, die door het dempen van een gracht van 3m naar 6m werd vergroot, waar thans modelveranda's zijn gebouwd, zodat er geen sprake is van een reglementaire bufferzone.

Uit het hierboven aangehaald rapport en het begeleidend schrijven blijkt zeer duidelijk dat de huidige inrichting de Vlarems-regelgeving inzake geluid schendt.

Het onderzoek wijst immissiewaarden van tussen 55dB(A) en ongeveer 70 dB(A) aan. Het blijkt dan ook dat de geluidsstudie van november 2008 (uitgevoerd door Acoustical Engineering), die de aanvrager blijkens de bestreden beslissing op 19 december 2008 in het milieuvergunningsdossier heeft gevoegd, en dit een maximale geluidsdruk van 49 dB(A) aangeeft, onzorgvuldig is gevoerd.

Hoedanook zijn deze waarden substantieel hoger dan de waarden die op grond van Vlarems II toegelaten zijn, met name 40 dB(A).

Het is dan ook duidelijk dat de inrichting die reeds nu flagrant strijdig is met de bepalingen inzake geluid, ook uiteraard na de gevraagde verandering van de inrichting de betrokken richtnormen ernstig overschrijdt en verzoekende partijen schade berokkent.

Het is zelfs zo, dat zelfs vanuit het onwettige uitgangspunt in het vernietigde milieuvergunningsbesluit, dat de woning van verzoekers zou zijn gelegen in industriegebied, blijkt dat er een overschrijding is van de geluidsnormen:

'Overwegende dat de dichtstbijgelegen woningen in de Uilebeemden zich bevinden in een gebied op minder dan 500 meter gelegen van gebieden voor ambachtelijke bedrijven waarvoor voor verandering van een bestaand bedrijf het specifiek geluid overdag maximaal 50 dB(A) minus 5 dB(A) zijnde 45 dB(A) mag zijn; dat volgend uit de studie hier waarde van 45 dB(A) en 48 dB(A) (in geval van tonaliteit) berekend/gemeten worden wat dus voor het laatste op een kleine overschrijding wijst; '

Zelfs in de onjuiste veronderstelling dat 45dB(A) als richtwaarde moet worden toegepast, moet worden vastgesteld dat door waarden tussen 45dB(A) en 48dB(A) (in geval van tonaliteit) deze richtwaarde wordt overschreden.

Aangezien het Bijzonder Plan van Aanleg door Uw Raad onwettig werd verklaard, is, conform het van toepassing zijnde Gewestplan, de woning van verzoekende partijen in woongebied gelegen en de gevraagde inrichting voor de eerste 50 meter vanaf Hulsen in woongebied gelegen (gelegen) en het overige deel in agrarisch gebied, waardoor de toe te passen richtwaarde 40 dB(A) bedraagt.

Bijgevolg zal de in de technische nota die blijktens de vernietigde milieuvergunningsbeslissing per e-mail van 2 juli 2009 werd overgemaakt voorgestelde wegwerking van tonaliteit waardoor het specifieke geluid met 5dB(A) zou afnemen, ook geen soelaas brengen, gezien een vermindering van 48 dB(A) met 5 dB(A) nog steeds 43 dB(A) bedraagt en dus meer dan 40 dB(A).

Bovendien wordt verder in de vernietigde milieuvergunningsbeslissing uitgegaan van een isolatie van 40 dB(A) om in de omgeving een niveau van 70 dB(A) te krijgen. Hierbij kan de opmerking worden gemaakt dat de richtwaarde niet 70 dB(A) dient te zijn, maar wel 40dB(A).

De geluidshinder ten gevolge van de exploitatie van de inrichting is ondraaglijk. De bestreden beslissingen dienen zo spoedig mogelijk te worden geschorst.

2. Verkeershinder

De plannen bij de milieuvergunning voorzien maar liefst 4 kades voor vrachtwagens (3 x 9 op 2,5m en 1 x 13 op 2,5m).

Er is dan ook een voortdurend af- en aangerij van grote vrachtwagens (tot zelfs 50 per dag), hetgeen een aanzienlijke overbelasting van de wegen met zich meebrengt (...).

De toegangsweg via de Uilebeemde, die een breedte heeft van 3m, heeft niet de afmetingen voor het verkeer dat deze weg moet verwerken (...). De afmetingen van de vrachtwagens als ook de beschadigingen die ze te weeg brengen, zijn voor omwonenden een voortdurende overlast. De woningen die aan deze veredelde bosweg gesitueerd zijn hebben zowel te lijden onder een ernstige waardevermindering alsook beschadigingen (zoals dichtgereden grachten, stukgereden brievenbussen e.d.).

In het vernietigde Ministerieel Besluit werd op dit bezwaar niet ingegaan. Nochtans is de omliggende wegenis ongeschikt voor het vele transport van en naar Gesbo.

Het advies van de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg en Gezondheid van 18 februari 2009 (alsook dat van 25 januari 2008 (in het kader van de vorige milieuvergunningsaanvraag)) baseert zich louter op de mededeling van de exploitant dat 's morgens en 's avonds 5 vrachtwagens zouden vertrekken en terugkeren en er overdag slechts een beperkt aantal vrachtwagens goederen zouden leveren.

Deze 'bewering' van de exploitant is een onjuiste weergave van de realiteit. Per dag komen en gaan er tot zelfs ongeveer 50 vrachtwagens die dan ook ten aanzien van het verkeer en de hinder t.a.v. de omwonenden een grote overlast genereren.

Dat het vernietigde Ministerieel Besluit vooropstelt dat het verkeer niet enkel zal laden en lossen, maar ook zal keren op de terreinen van de aanvrager, zal enkel maar bijkomende hinder voor verzoekende partijen in de hand werken.

3. Overlast - nachtelijk verkeer - weekendwerk - slechts gedeeltelijke

afsluiting

Met regelmaat wordt op zaterdag bijgewerkt, met overlast en nachtelijk verkeer van terugkerende vrachtwagens en het afladen van goederencontainers van bouwsites.

Op weekenddagen vindt doorgaans activiteit plaats door bezoekers op en rond het altijd deels toegankelijke bedrijfsterrein, dat slechts gedeeltelijk is voorzien van enige afsluiting, zodat ongewenste bezoekers maar ook werknemers en bezoekers van het bedrijf en vrij toegang hebben tot de tuinen achter de woningen gelegen aan Hulsen 111 en anderen.

Geheel in strijd met de realiteit vermeldt de vergunningsaanvraag dat slechts 5 dagen zou worden gewerkt.

4. Gebrek aan afdoende groenscherm - visuele hinder - schending van de privacy

Het volume van de inrichting valt op en maakt een breuk met de omliggende bebouwing. Het is disproportioneel groot. Het te voorziene groen scherm zou dusdanige overeenkomstige afmetingen dienen te hebben. Uit de voorgelegde luchtfoto's blijkt op het eerste gezicht al duidelijk dat de inrichting absoluut niet kan thuishoren in de betrokken residentiële bestaande omgeving (...).

Doordat het situering van het bedrijventerrein met zijn activiteiten niet inpasbaar zijn in het bestaande residentiële weefsel, en in de onmiddellijke omgeving en de inrichting en afwerking van het machinepark overdreven hinder veroorzaakt voor omwonenden.

Zoals immers reeds werd aangehaald, wordt de tussen Gesbo en de percelen van verzoeker gelegen bufferzone aangewend als stapelplaats en is er zeer veel heen en wegerij door vorkheftrucks van en naar de stockagehal pal naast de percelen van verzoeker (...). De door de stedenbouwkundige vergunningen (die overigens onwettig zijn, gelet op de onwettigheid van het BPA Ambachtelijke Zone Hulsen) opgelegde voorwaarden inzake bufferzone en groenzone worden niet gerespecteerd. Doordat deze opgelegde buffer - die volgens de vergunningverlenende overheid dus essentieel is teneinde de hinder ten aanzien van verzoekers te beperken - niet is gerealiseerd - hetgeen in de vernietigde milieuvergunningsbeslissing wordt erkend zonder dat het respecteren van de stedenbouwkundige vergunningen en de voorwaarden ervan als milieuvergunningsvoorwaarde wordt opgelegd - is het duidelijk dat verzoekers aanzienlijke hinder lijden.

Ook werd zelfs zonder vergunning (bij proces-verbaal vastgesteld) een show-room (zijnde 3 model-veranda's) gebouwd pal naast de percelen van verzoeker (...).

Bovendien werd een groenscherm reeds herhaaldelijk als vergunningsvoorwaarde opgelegd in de verleende stedenbouwkundige vergunningen. Deze vergunningsvoorwaarde staat volledig los van de Vlaremvorschriften. De stedenbouwkundige vergunningsvoorwaarden moeten worden uitgevoerd. De niet-uitvoering ervan is een strafbaar feit. Het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie van 3 maart 2009 stelt terzake:

'Het ARO heeft een gunstig advies uitgebracht mits de voorwaarde dat de groenstroken worden gerespecteerd zoals opgelegd in de stedenbouwkundige

vergunningen.

- aangezien rubriek 2.3.1.1.a.2.1 vervalt, is de exploitant niet meer verplicht om een groenscherm aan te leggen, derhalve kan gesteld worden dat het advies van het ARO gunstig mag beschouwd worden.'

Dit advies van de Provinciale Milieuvergunningscornmissie is juridisch volstrekt onjuist, nu, zoals gezegd, de stedenbouwkundige vergunningsvoorwaarden los staan van de Vlaremvorschriften. Uiteraard moeten de stedenbouwkundige vergunningen en vergunningsvoorwaarden worden toegepast, zeker de specifieke situatie van de inrichting, die temidden van een residentiële en groene zone en een natuurgebied is gelegen.

Bovendien heeft de inplanting van de gebouwen tot gevolg dat omliggende woningen alsook tuinen ernstige hinder ondervinden en de privacy wordt geschonden. Dit zowel gedurende de werkdagen (door de bedrijfsactiviteiten van werkhuizen en machinepark) als op weekenddagen (zodat ongewenst bezoekers maar ook werknemers en bezoekers van het bedrijf (kijkveranda) en vrij toegang hebben tot de tuinen achter de woningen gelegen aan Hulsen 111 en anderen).

5. Inbreuk op culturele erfgoedwaarden

De woning van verzoekende partijen is opgenomen in de Inventaris van Bouwkundig Erfgoed als een langgestrekte hoeve uit het Interbellum met volgende omschrijving:

'Schuin ingeplante, vrij intact bewaarde hoeve van drie + drie traveeën en één bouwlaag onder zadel- (bedrijfsgedeelte) en mansardedak (woning), (kunstleien), uit de eerste helft van de 20ste eeuw, op het kadaster ingetekend in 1925. Langgestrekte hoeve opgetrokken uit baksteen met eenvoudige segmentbogige muuropeningen en aflijnende baksteenfries.' (...)

Het spreekt voor zich dat verzoekende partijen belang hebben bij het behoud van erfgoedwaarden, binnen het gehucht Hulsen, dat eveneens is opgenomen in de Inventaris.

De exploitatie van het grootschalige industriële, zonevreemde en illegale bedrijf NV Gesbo is een drastische inbreuk op de goede ruimtelijke ordening, met inbegrip van het erfgoed.

6. Negatieve impact op de waterhuishouding

De waterproblematiek is ronduit desastreus. Het kan niet meer worden aanvaard dat exploitatie nog verder worden toegelaten.

Terzake kan nog worden opgemerkt dat de NV Gesbo een gracht heeft gedempt, gelegen tussen haar percelen en deze van verzoeker, waardoor de waterproblematiek nog verergerde. Bovendien werd hierdoor een brandweg vergroot van 3m tot 6m. Deze wordt o.m. aangewend als stapelplaats en als toegang voor een onvergunde show-room voor veranda's, zodat er een reglementaire buffering is.

Goederen staan gestapeld tegen de grenslijn van het perceel.

In het kader van de beroepsprocedure voor de Minister heeft de Vlaamse Milieumaatsschappij (hierna 'VMM' te noemen) op 10 juli 2009 een voorwaardelijk advies uitgebracht (...).

De VMM stelde vast dat er inderdaad belangrijke problemen zijn inzake overlast, alsook dat de nodige maatregelen als vergunningsvoorwaarde moeten worden opgelegd teneinde de problemen inzake wateroverlast te vermijden.

Met name adviseerde de VMM voorwaarden op te leggen, waaraan in de vernietigde milieuvergunningsbeslissing met een drogreden volledig werd voorbijgegaan.

Het is bovendien duidelijk dat bovenvermelde nadelen niet enkel ernstig zijn, maar ook moeilijk te herstellen. Bij gebrek aan schorsing dienen de verzoekende partijen de ernstige hinder ten gevolge van geluidshinder, verkeershinder, weekendwerk, gebrek aan groenscherm, visuele hinder, schendingen van de privacy en de negatieve impact op de waterhuishouding onomkeerbaar te ondergaan. De woonkwaliteit van verzoekende partijen wordt dan ook ten gevolge van de bestreden beslissing ernstig aangetast.

Exemplarisch terzake zijn de arresten-Sonck van Uw Raad.

Deze arresten hebben betrekking op een verzoek tot schorsing en vernietiging (die worden ingewilligd) tegen een houtverwerkingsbedrijf. Uw Raad oordeelt dat het bedrijf een industriebedrijf is en geen ambacht (zie bv. R.v.St., Sonck, nr. 83.332, 4 november 1999; R.v.St., Sonck, nr. 73.538, 7 mei 1998).

Deze arresten hadden betrekking op een milieuvergunning (tot uitbreiding en verandering) voor een bedrijf, waar, net zoals in casu, metaalbewerking en schrijnwerkerij aanwezig waren met veel hinder tot gevolg, alsook de opslag van gevaarlijke (brandbare en ontplofbare) stoffen en zwaar verkeer, waar veel laad- en losactiviteiten waren en heen- en wegerij met vorkheftrucks. In de arresten-Sonck werd over het betreffende, gelijkaardige, bedrijf geoordeeld dat het geen ambacht doch wel een industrie betrof en dat het bedrijf bovendien absoluut niet verenigbaar is met de omgevende woonbuurt. Ook in de zaak-Sonck werd door Uw Raad het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel weerhouden en werd de betrokken milieuvergunningsbeslissing geschorst.

Zoals eerder aangetoond, beogen verzoekende partijen met de vordering tot schorsing te bekomen dat, wanneer het schorsingsarrest is gewezen, verwerende partij haar standpunt herziet dan wel zou een schorsingsarrest tot gevolg hebben dat, wanneer verzoekende partijen alsdan een nieuw verzoek tot het nemen van bestuurlijke maatregelen zou indienen, verwerende partij dat verzoek niet meer zal kunnen afwijzen op grond van redenen die strijdig zijn met de inhoud van het schorsingsarrest.

Bovendien is algemeen gekend dat het voor particulieren moeilijk is om het herstel van een overtreding, of dit nu een milieuovertreding is (zoals in casu) te bekomen, zodat het des te belangrijker is dat het verzoek tot het opleggen van bestuurlijke maatregelen op rechtmatige wijze wordt behandeld door verwerende partij.

Het is duidelijk dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing moeilijk te herstellen ernstige nadelen in hoofde van verzoekende partijen tot gevolg kan hebben".

Beoordeling

9. In hun uiteenzetting benadrukken de verzoekende partijen dat de thans bestreden beslissingen verhinderen dat onmiddellijk een einde wordt gesteld aan de omgevingshinder die door het betrokken bedrijf wordt veroorzaakt. De door de verzoekende partijen beschreven hinderaspecten, inzonderheid op het vlak van geluid, verkeer, privacy, ruimtelijke inpasbaarheid en waterhuishouding, zijn reeds het voorwerp van ampel onderzoek en beoordeling geweest in de schorsingprocedure die de verzoekende partijen aanhangig hebben gemaakt tegen de, later door de Raad van State vernietigde, milieuvergunningsbeslissing van 9 oktober 2009 (zaak A. 194.891/VII-37.616). Met het in die zaak gewezen tussenarrest nr. 202.734 van 1 april 2010 is de vordering tot schorsing afgewezen omdat in hoofde van de verzoekende partijen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd aangetoond.

De vaststelling dat de verzoekende partijen thans op wezenlijk identieke wijze hun uiteenzetting omtrent de grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen nadeel hebben geredigeerd, brengt de Raad van State niet tot de overtuiging dat de beoordeling van de ingeroepen nadelen, zoals die is gebeurd in het voormelde tussenarrest, dient te worden herzien.

10. De planologische effecten die besloten liggen in het buiten toepassing laten van het BPA "Hulslen Ambachtelijke Zone", waarvan de onwettigheid werd vastgesteld in het vernietigingsarrest nr. 214.073 van 23 juni 2011, noden daar in elk geval niet toe. Met betrekking tot de ernst van de beweerde geluidshinder volstaat het tussenarrest nr. 202.734 van 1 april 2010 immers niet deze te relativeren in het licht van de hogere tolerantiedrempel die geldt in een ambachtelijke zone, maar wordt ook gewezen op de geluidsstudies die de vergunningverlenende overheid destijds bij haar beoordeling heeft betrokken.

Ook de beweerde inbreuk op de erfgoedwaarde van de woning van de verzoekende partijen, overtuigt niet aangezien niet kan worden ingezien hoe de onmiddellijke stopzetting van de exploitatie zou kunnen remediëren aan een nadeel dat verband houdt met de aanwezigheid van het bedrijfscomplex.

11. Ten slotte zou de schorsing van de bestreden beslissing(en) niet rechtstreeks de door de verzoekende partijen nagestreefde bestuurlijke maatregelen in het leven roepen.

12. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV GESBO tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Peter Sourbron